

Kapitel 5 Opgave A

Helle Thorning-Schmidts tale ved Socialdemokratiets ekstraordinære kongres 2005.

Kære Partifæller.

Jeg vil gerne begynde med at sige tak til vores formand for indsatsen i valgkampen. Mogens. Du førte en slagkraftig valgkampagne mod svære odds. Du gav aldrig op, vaklede aldrig i troen på at arbejdet skulle gøres færdigt. Du viste lederskab af stort format.

Jeg er utroligt ked af at den danske befolkning først oplevede den rigtige Mogens Lykketoft, da valgstederne var lukket. Den engagerede og socialt indignerede Mogens jeg har lært at kende gennem årene. Du ville været blevet en fantastisk statsminister.

Jeg er stolt af vores parti. Frank og jeg har været på en fire uger lang ansættelsessamtale med hele Danmark. Det har været et utroligt privilegium at møde alle vores aktive folk over hele landet. Ved hvert eneste møde er hundredvis af medlemmer mødt op for at diskutere partiets fremtid. Vi har grund til at være stolte af, at vi har det mest åbne og demokratiske formandsvalg i noget parti i Danmark. Urafstemningen giver den kommende formand et stærkt mandat til at føre vores parti ind i fremtiden.

Da jeg var 18 år og havde taget min studentereksamen i Ishøj, gik min store drøm i opfyldelse. Efter mange timer bag disken i Bilkas Grillbar havde jeg og en flok venner fået sparet sammen til at kunne rejse rundt i Indien med rygsæk.

Olof Palme han forklarede engang, hvordan det var på hans rejser i Indien, at han blev demokratisk socialist. "Med stolthed og glæde" som han sagde. Mødet med den dybe fattigdom og den ufattelige rigdom, der eksisterer side om side, var også noget af det, der satte spor hos mig. Mødet med de afgrundsdybe kløfter mellem mennesker, var med til at åbne mine øjne for, hvad det er for et lille mirakel, vi har skabt med vores velfærdssamfund, hvor "få har for meget og færre for lidt". Og når man forstår, hvordan det gennem hele det 20. århundrede var Socialdemokraterne, der lagde grunden, skabte alliancerne og trak de fodslæbende borgerlige ind i forlig efter forlig for at bygge velfærdssamfundet, er der kun eet sted, man kan ende: Jeg blev, som Olof Palme, demokratisk socialist med stolthed og glæde.

Jeg blev det, da jeg så hvordan Schlüter-regeringen var fuldstændigt handlingslammede overfor ungdomsarbejdsløsheden, som førte så mange af mine jævnaldrende i Ishøj, ud på et sidespor i samfundet. Et sidespor, som nogen aldrig kom helt væk fra.

Jeg blev Socialdemokrat, da Nyrup og Lykketoft satte "Gang i Halvfemserne". Mens furerne i Schlüters ansigt blev stadig dybere, formulerede vi en ny optimistisk dagsorden, der satte Danmark i arbejde igen. Vi fandt en vej ud af ørkenvandringen og ind i regeringskontorerne.

Som alle jer her i dag, er jeg socialdemokrat med stolthed og glæde. Vi er

socialdemokrater, som en naturlig konsekvens af den uretfærdighed vi ser i verden og i vores eget samfund. Det er en indstilling til tilværelsen. Det er et sæt af værdier. Det er at sætte friheden, ligheden og solidariteten forrest i ord og i gerning.

Hvis I vælger mig som formand for vores parti, vil jeg sikre tre ting:

- At Socialdemokraterne står samlet. På Christiansborg, i kommunerne, i organisationen og med fagbevægelsen.
- At vi sammen udvikler det næste trin i vores socialdemokratiske projekt.
- Og at vi arbejder efter en politik, der kan sikre at vi vinder kommunalvalget og arbejder de borgerlige ud af regeringskontorerne.

Socialdemokraterne skal samles til en stærk enhed. Der skal være plads til en åben og bred debat i vores parti. Men vi skal have stoppet de stridigheder, der var i den gamle folketingsgruppe. En gang for alle.

Men vores samling skal stikke endnu dybere. Vi skal skabe tæt sammenhæng mellem det arbejde, der foregår i kommunerne, og det der foregår på Christiansborg. Jeg synes ikke altid, at der er blevet lyttet nok til de mange socialdemokratiske borgmestre og kommunale tillidsfolk. De ved, hvor skoen trykker.

Vi skal også styrke fællesskabet med fagbevægelsen. Vi er én bevægelse.

Vores bevægelse har skabt velfærdssamfundet ved at arbejde sammen om at skabe resultater for lønmodtagerne. Derfor skal vi samarbejde med fagbevægelsen om næste skridt i udviklingen af velfærdssamfundet.

Vores organisation skal styrkes og samles. Medlemmerne skal have mere indflydelse og medbestemmelse. Alle led skal rykke sammen for at styrke slagkraften i den socialdemokratiske partiorganisation, der altid har været vores største aktiv under valgkampe.

Socialdemokraterne vil under min ledelse have to hovedprioriteter: En national satsning på job og uddannelse og et endeligt opgør med den negative sociale arv. For vi er partiet, der går på to ben. Vi varetager stolt interesserne for de mange almindelige danskere, der bærer vores samfund. Sygeplejersken, arbejdsmanden og butiksassistenten, der hver eneste dag står tidligt op og går på arbejde. Men vi er samtidigt partiet, der altid har hensynet til samfundets udsatte helt centralt i vores politik. Her tænker jeg på mennesker med tunge misbrugsproblemer og psykisk syge. Men også på den nedslidte rengøringsassistent, på den ensomme pensionist, den enlige mor uden socialt netværk, og på indvandrerknægten, der har svært ved at læse og skrive.

Vores evne til at opfange og klare deres problemer er den fundamentale prøve på, hvordan vi klarer vores opgave som parti.

Det næste skridt i vores velfærdssamfunds udvikling, er af samme omfang, som da Stauning i 30'erne skulle lede Danmark ud af massearbejdsløshed og socialt armod. Da Jens Otto Krag efter krigen formulerede "Fremtidens Danmark". Og da Nyrup og Lykketoft satte "Gang i 90'erne". Vi skal bevare og videreudvikle vores velfærdssamfund i globaliseringens tidsalder. Mange mennesker er bekymrede og spørger: Hvad skal vi leve af i fremtiden?

Vi har ikke brug for mere løs snak. Vi har brug for konkret handling.

Vi skal sammen med arbejdsmarkedets parter skabe yderligere rettigheder til

løbende efteruddannelse. Vi skal sikre, at der øjeblikkeligt sættes ind med formidling, vejledning og uddannelse, når store fyringsrunder er annonceret. Vi vil oprette tusindvis af nye voksenlærlingepladser. Og ingen virksomheder, der flytter ud af vores land, skal have lov til at stikke af fra deres uddannelsesforpligtelse overfor de medarbejdere, der bliver tilbage. Vi skal sikre, at alle unge får en kompetencegivende uddannelse, så vi ikke skaber en ny tabt generation. Og vi skal sikre, at ældre uden så meget uddannelse, der bliver ledige, sikres meningsfulde servicejob i den offentlige sektor.

Vi skal skabe vækst i yderområderne og balance i Danmark ved at etablere uddannelse og forskning i tæt samspil med lokale virksomheder og ved at etablere statslige arbejdspladser udenfor de store byer.

Danmark skal være verdens bedste, når det gælder integration af udlændinge på arbejdspladsen. Vi skal tage et meget konkret udgangspunkt i den enkelte virksomheds behov. Og vi skal skabe en positiv stemning om de nye danskere, i stedet for hele tiden at se dem som problemer. Så bliver Danmark i enhver henseende rigere. Det er det næste skridt, i det socialdemokratiske projekt, der har trukket Danmark op fra at været et fattigt landbrugsland til et moderne velfærdssamfund.

Satsningen på job og uddannelse skal gå hånd i hånd med et forstærket fokus på samfundets svageste.

Lad mig sige det ligeud: Det handler ikke om klassekamp. Det handler ikke om at nogle tvinges til at sælge deres arbejdskraft, til andre der ejer produktionsmidlerne. De marxistiske paroler kan vi ligeså godt lægge væk, for de slører, hvad de nye uligheder i vores samfund i virkeligheden handler om. Den nye ulighed handler om at de fleste i vores samfund har muligheder for at vælge i forhold til deres egen tilværelse: Uddannelse, job, bolig, mens en mindre del ikke har nogen valgmuligheder, og heller intet håb om en bedre fremtid.

Den nye ulighed handler også om en ny fattigdom, hvor nogle mennesker permanent er sat udenfor vores fællesskaber. Vi Socialdemokrater skal give alle mennesker håb om en bedre fremtid. Vi skal give alle en plads i vores fællesskab. Vi skal altid kendes på, at vi altid vælger at være på deres side. Vi skal én gang for alle, gøre op med den negative sociale arv. En opgave vi ikke rigtig nåede i halvfemserne, fordi vi havde massearbejdsløsheden at bokse med. Den næste Socialdemokratiske regering skal bryde denne uretfærdige mekanisme. Vi skal altid sætte os på børnenes side. Det betyder, at vi ikke må være bange for at tvangsfjerne flere socialt udsatte børn.

Vi skal nedbringe ventetiderne på behandling og anbringelse. Det er dyrt på kort sigt, men vi har ikke råd til at lade være, hverken menneskeligt eller samfundsmæssigt. Det betyder, at vi skal give en langt stærkere håndsrækning til enlige mødre på kontanthjælp. Vi skal sikre at alle børn bliver tilset af sundhedsplejersken. Det betyder, at vi skal lave en omfattende revision af hele specialundervisningssystemet, så alle børn får en reel chance i vores folkeskole.

Og frem for alt skal vi fjerne den allervæsentligste kilde til fattigdom blandt

børn i Danmark: Den nedsatte kontanthjælp til flygtninge, som regeringen helt skamløst har døbt "starthjælp".

Kære partifæller, Det er et ambitiøst projekt, vi har foran os. For at gennemføre det skal Socialdemokraterne tilbage i regering. For at sikre et regeringsskifte, skal vi følge en politisk strategi, hvor vi arbejder Venstre og Konservative ud af regeringskontorerne.

Det betyder naturligvis ikke, at vi skal gå med på alt, hvad regeringen kommer med. Men det betyder, at hvis vi vælger at forlade forhandlinger, så skal det stå lysende klart for fru Hansen hjemme i stuen, hvorfor vi vælger at gå. Og det er faktisk ikke bare en strategi, men en historisk arv og en forpligtelse for os socialdemokrater.

Vores historie er bygget på kompromis efter kompromis, der langsomt men sikkert har skabt vores velfærdssamfund. Som H.C. Hansen sagde, har vi nået vores position og fremgang ved "altid at foretrække resultater frem for resolutioner".

Kære partifæller: Vi må ikke isolere os selv med SF og Enhedslisten. Vi må ikke falde tilbage til en forældet retorik om klassekamp. Det gavner kun Anders Fogh Rasmussen!

Men når nu Dansk Folkeparti og Venstre og alle de andre hævder, at de er blevet midterpartier, skal vi så ikke trække væk fra midten og ud af grøden? Lad mig én gang for alle slå fast: Venstre har altid været, og vil altid være et højreorienteret, egoistisk og liberalistisk parti. Venstre tager patent på valgfrihed og forbigår totalt, at det ender som den stærkes valgfrihed, mens kun fællesskabet kan sikre muligheder for de mange.

Derfor må vi hver dag gå til forsvar for fællesskabet. Og jeg forstår slet ikke, at nogen kan ryge på den med, at Dansk Folkeparti er et midterparti. Det er de ikke, og det bliver de aldrig! At kalde Dansk Folkeparti for et midterparti, svarer til at kalde min håndtaske for en Fjällräv.

Uanset hvor mange lånte fjer de pynter sig med, skal det altid være os socialdemokrater, der er det bredt forankrede parti, der samler mennesker i samfundet. "Fra agrenes grøde, fra bog og fabrikker i by", som det hedder i Oskar Hansens smukke sang.

Kære partifæller. Lad ikke Venstres spindoktorer skubbe os væk fra den linie, der er vores partis historiske arv, hvor vi skaber resultater på midten, med hjertet til venstre.

Her mod slutningen vil jeg gerne sig tak til Frank, for de mange debatter vi har haft i gennem de sidste måneder. Vi har jo faktisk set mere til hinanden end til vores respektive ægtefæller her i den sidste måned. Og jeg vil gerne sige, at jeg har stor respekt for det arbejde, du har gjort for vores parti gennem 17 år i Folketinget. Det skal der ikke være tvivl om. Jeg er bare overbevist om, at vi er nødt til at gå nye veje, hvis Socialdemokraterne skal tilbage til regeringsmagten.

Kære partifæller, jeg vil sige det lige ud: Jeg kan slå Anders Fogh!

Jeg kan ikke gøre det alene. Sammen kan vi gøre Socialdemokratiet til en stærk enhed. Sammen kan vi ta' næste skridt i det socialdemokratiske projekt. Sammen kan vi skabe optimisme og fremgang for vores gamle parti; skabe en

ny morgen for Socialdemokraterne. Hvor vi alle arbejder sammen. Stolte over vores sag. Glade for vort parti.. Hvor almindelige mennesker igen vil have tillid til, at de har en aldrig svigtende støtte i Socialdemokraterne, og hvor krydset ved næste valg ryger tilbage allerøverst på stemmesedlen. Hvor ærefulde nederlag afløses af fremgang og sejre. Hvor vi vinder borgmesterposter i stedet for at miste dem.

Jeg står foran jer i dag, fuld af ydmyghed, og ber' om at få lov at være jeres tillidsmand og bære faklen og vores historiske opgave videre. Og jeg står her foran jer fuld af håb og optimisme, med stoltheden og glæden over at være socialdemokrat og en del af vores fællesskab. For jeg ved, at hvis vi vil det, hvis vi tør træffe de rigtige beslutninger nu, ligger Socialdemokraternes bedste tider og største bedrifter ikke i vores fortid og historie, men foran os, i vores fremtid.

Tak.

Fra: www.dansketaler.dk